

ЛЬВІВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД 79018, м.
Львів, вул. Чоловського, 2; e-mail: inbox@adm.lv.court.gov.ua; тел.: (032)-261-58-
10 П О С Т А Н О В А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

01 грудня 2015 року   Справа № 813/2497/15

Львівський окружний адміністративний суд у складі:

головуючий суддя Грень Н.М.,

секретар судового засідання Гойна Є.А.,

представник позивача ОСОБА_1,

представник позивача ОСОБА_2,

представник відповідача ОСОБА_3,

представник третьої особини прибув,

розглянув у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «АКО Індастріс» про скасування податкового повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області, -

В с т а н о в и в :

Товариство з обмеженою відповідальністю «АКО Індастріс» (далі - ТзОВ «АКО Індастріс», позивач) звернулося до суду з адміністративним позовом до Державної податкової інспекції у Жовківському районі Головного управління ДФС у Львівській області (далі - ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області, відповідач) з наступними позовними вимогами:

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року;

- визнати неправомірною бездіяльність ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області щодо неподання органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) у банку;

- зобов'язати ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області подати органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновок із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) у банку, у розмірі 3 511 751,00 грн.

В обґрунтування позовних вимог представник позивача зазначив, що висновки податкового органу, викладені в акті перевірки № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року про завищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на рахунок платника у банку згідно поданої податкової декларації з податку на додану вартість за грудень 2014 року в сумі 3 511 751 грн. внаслідок невідображення результатів попередньої перевірки, є необґрунтованими та безпідставними, оскільки позивачем не було допущено порушення вимог п.184.5 ст.184, п.102.2 ст.102, п.198.2 ст.198, п.200.4, п.200.14 (б) ст.[200](#), ст.[201 Податкового кодексу України](#).

Зазначає, що ним було здійснено умовний продаж товарів/послуг, необоротних активів в силу протиправних дій відповідача по анулюванню свідоцтва платника податку на додану вартість 12.06.2012 року. Однак, такий умовний продаж не мав відбутись ні в силу закону, ні по факту, оскільки рішення про анулювання свідоцтва платника податку на додану вартість було скасовано за рішенням суду, яке набрало законної сили. І оскільки ТзОВ «АКО Індастріс» в подальшому подало до ДПІ в Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області уточнюючу декларацію, якою зменшило взяті на себе внаслідок вчинення умовного продажу зобов'язання, відповідно відсутні підстави для визначення податковим органом грошового зобов'язання з ПДВ за червень 2012 року, та, як наслідок, підтверджується правомірність формування залишку від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд.24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року) на суму 3 511 751 грн. Позивач вважає, що податковим законодавством не передбачено обов'язку платника податків відображати в податкових деклараціях неузгоджені суми грошових зобов'язань, визначені за результатами попередньої перевірки, а тому прийняте на основі вищевказаних висновків податкове повідомлення-рішення № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року про зменшення суми бюджетного відшкодування з податку на додану вартість є протиправним і підлягає скасуванню. Також позивач вважає, що ДПІ в Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області зобов'язане подати Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновок про відшкодування суми податку на додану вартість в розмірі 3 511 751,00 грн., яку ТзОВ «АКО Індастріс» зазначило в податковій декларації з ПДВ за грудень 2014 року, так як передбачені [Податковим кодексом України](#) строки для проведення камеральної перевірки та подання до органів казначейства висновку про відшкодування ПДВ пройшли. Водночас, жодних дій, спрямованих на повернення ПДВ, відповідач не вчинив.

В судовому засіданні представники позивача позовні вимоги підтримали повністю з підстав, викладених у позовній заяві, просили позов задовольнити.

Відповідач позов заперечив повністю з підстав, викладених в письмових запереченнях на позовну заяву від 23.06.2015 року № 141/10-03, зміст яких зводиться до наступного. Оскаржуване податкове повідомлення-рішення прийнято на підставі висновків акта №150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року, складеного за наслідками документальної позапланової виїзної перевірки достовірності нарахування ТзОВ «АКО Індастріс» від'ємного значення різниці між сумою податкового зобов'язання та сумою податкового кредиту, суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на розрахунковий рахунок платника у банку за грудень 2014 року.

Проведеною перевіркою встановлено, що попередньою перевіркою (акт №58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року) було зменшено залишок від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд.24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року) на суму 3 511 751 грн., проте позивачем не проведено відповідні корегування в частині відображення результатів попередніх проведених перевірок. Дану позапланову перевірку було проведено на підставі уточнюючого розрахунку податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок до декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року, який поданий в грудні 2014 року. ТзОВ «АКО Індастріс» було самостійно визначено податкове зобов'язання з податку на додану вартість за червень 2012 року, яке в подальшому не сплачено. Жодних рішень судів, які б давали право позивачу на уточнення податкового зобов'язання в сторону зменшення - немає.

У підсумку відповідач зазначив, що позивачем завищено заявлену платником податку суму бюджетного відшкодування податку на додану вартість на рахунок платника у банку згідно поданої податкової декларації з податку на додану вартість за грудень 2014 року в сумі 3 511 751 грн.

Саме з цих мотивів податковий орган прийняв податкове повідомлення-рішення №0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року, і на думку відповідача, підстав для його скасування немає.

Також відповідач зазначає, що обов'язок щодо скерування до органів казначейства висновку про відшкодування суми податку на додану вартість в розмірі 3 511 751,00 грн., яку ТзОВ «АКО Індастріс» зазначило в податковій декларації з ПДВ за грудень 2014 року, не настав в силу положень п.[200.15](#) ст.[200 Податкового кодексу України](#), оскільки рішення у даній справі не набрало законної сили.

Суд заслухав пояснення представників сторін, з'ясував обставини, на які сторони покликаються як на підставу своїх вимог та заперечень, дослідив письмові докази, якими такі обґрунтовуються, та встановив наступні фактичні обставини справи.

Судом встановлено, що ТзОВ «АКО Індастріс», код ЄДРПОУ 33622032, знаходиться за адресою: 80362, Львівська область, Жовківський район, смт. Куликів, вул. Шевченка, 73. Зареєстроване 22.06.2005 року розпорядженням голови Жовківської районної державної адміністрації, згідно державного реєстру від 22.06.2005 року № 13981020000000548.

У період з 23.03.2015 року по 27.03.2015 року ДПІ у Жовківському районі м. Львова ГУ ДФС у Львівській області провела документальну позапланову виїзну перевірку достовірності нарахування ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) від'ємного значення різниці між сумою податкового зобов'язання та сумою податкового кредиту, суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на розрахунковий рахунок платника у банку за грудень 2014 року.

За результатами перевірки складено акт № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року.

Як вбачається зі змісту даного акта, відповідач вказав, що попередньою перевіркою ТзОВ «АКО Індастріс» (акт №58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року) було зменшено залишок від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд.24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року) на суму 3 511 751 грн., проте позивачем не проведено відповідні корегування в частині відображення результатів такої перевірки при поданні податкової декларації з податку на додану вартість з грудень 2014 року.

У висновках акта перевірки № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року ДПІ у Жовківському районі м. Львова ГУ ДФС у Львівській області зазначила, що перевіркою встановлено порушення позивачем: п.184.5 ст.184, п.102.2 ст.102, п.198.2 ст.198, п.200.4, п.200.14 (б) ст.200, ст.201 Податкового кодексу України, а саме, перевищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на рахунок платника у банку згідно поданої податкової декларації з податку на додану вартість за грудень 2014 року в сумі 3 511 751 грн.

За наслідками проведеної перевірки та на підставі акта податковим органом прийнято податкове повідомлення-рішення №0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року, яким зменшено суму бюджетного відшкодування з податку на додану вартість у розмірі 3 511 751 грн. та застосовано штрафні (фінансові) санкції в сумі 877 937,75 грн.

Не погоджуючись з висновками перевірки, позивачем подане заперечення на акт від 08.04.2015 року № 150/13-23/15-02/33622032.

17.02.2015 року, ДПІ у Жовківському районі м. Львова ГУ ДФС у Львівській області підготувала відповідь на заперечення позивача за № 4002/10/13-23-15-02, в яких зазначила, що позивачем не спростовано порушень, які викладені в акті від 08.04.2015 року № 150/13-23/15-02/33622032, відтак, заперечення ТзОВ «АКО Індастріс» є безпідставними.

Не погоджуючись з даною відповіддю та податковим повідомленням-рішенням, ТзОВ «АКО Індастріс» звернулося з метою врегулювання даного спору до суду.

Вирішуючи спір, суд керується наступними положеннями чинного законодавства:

[Податковий кодекс України](#) (далі [ПК України](#)) містить наступні нормативні положення щодо порядку формування податкового кредиту та сплати зобов'язань з податку на додану вартість.

Згідно з п. [14.1.181](#) п. [14.1](#) ст. [14](#) [Податкового кодексу України](#), податковий кредит - сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з [розділом V цього Кодексу](#).

Відповідно до п. [185.1](#) ст. [185](#) [ПК України](#) об'єктом оподаткування є операції платників податку з: постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до [статті 186 цього Кодексу](#), у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю; постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до [статті 186 цього Кодексу](#); ввезення товарів на митну територію України; вивезення товарів за межі митної території України; постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.

Відповідно до п. [188.1](#) ст. [188](#) [ПК України](#) база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче звичайних цін, визначених відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#)) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів.

Згідно з п. [198.1](#) ст. [198](#) цього ж [Кодексу](#), право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з:

- а) придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг;
- б) придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності);
- в) отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України;
- г) ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу.

Згідно з п. [198.2](#) ст. [198](#) цього [Кодексу](#), датою виникнення права платника податку на віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше:

дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг;

дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтверджено податковою накладною.

Згідно п. [198.3](#) ст. [198](#) цього ж [Кодексу, податковий](#) кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг (у разі здійснення контрольованих операцій - не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#)) та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом [193.1](#) статті [193](#) цього ж [Кодексу](#), протягом такого звітного періоду у зв'язку з:

придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку;

придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Згідно з п. [200.1](#) ст. [200 ПК України](#), сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду.

Згідно з п. [200.3](#) ст. [200](#) цього [Кодексу](#), при від'ємному значенні суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 цієї ж статті, така сума враховується у зменшення суми податкового боргу з податку, що виник за попередні звітні (податкові) періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до цього ж [Кодексу](#)), а в разі відсутності податкового боргу - зараховується до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду.

Згідно з п. [200.4](#) ст. [200](#) цього ж [Кодексу](#), якщо в наступному податковому періоді сума, розрахована згідно з пунктом 200.1 цієї статті, має від'ємне значення, то:

а) бюджетному відшкодуванню підлягає частина такого від'ємного значення, яка дорівнює сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам таких товарів/послуг

або до Державного бюджету України, а в разі отримання від нерезидента послуг на митній території України - сумі податкового зобов'язання, включеного до податкової декларації за попередній період за отримані від нерезидента послуги отримувачем послуг;

б) залишок від'ємного значення попередніх податкових періодів після бюджетного відшкодування включається до складу сум, що відносяться до податкового кредиту наступного податкового періоду.

Отже, зміст наведеної статті вказує, що правові наслідки та санкції до платника податків через недотримання порядку заповнення податкової декларації з податку на додану вартість зазначеною правовою нормою не передбачені.

При вирішенні спору суд виходить з наступного.

Як встановлено ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області за наслідками проведеної позапланової перевірки, оформленої актом №58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року, ТзОВ «АКО Індастріс» було зареєстроване платником ПДВ з 24.06.2005 року по 12.06.2012 року. Свідоцтво платника ПДВ від 24.06.2005 року № 18506833 анульовано 12.06.2012 року на підставі рішення № 131 про анулювання реєстрації платника ПДВ.

Відповідно до вимог п. [184.7](#) ст. [184](#) ПКУ України, якщо товари/послуги, необоротні активи, суми податку по яких були включені до складу податкового кредиту, не були використані в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, такий платник податку в останньому звітному (податковому) періоді не пізніше дати анулювання його реєстрації як платника податку зобов'язаний визначити податкові зобов'язання по таких товарах/послугах, необоротних активах виходячи із звичайної ціни відповідних товарів/послуг чи необоротних активів, крім випадків анулювання реєстрації як платника податку внаслідок реорганізації платника податку шляхом приєднання, злиття, перетворення, поділу та виділення відповідно до закону.

Що і було самостійно зроблено позивачем. Так, ТзОВ «АКО Індастріс» здійснив умовний продаж товарів/послуг, необоротних активів, який відобразив в податковій декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року.

Одночасно ТзОВ «АКО Індастріс» оскаржило рішення про анулювання реєстрації платника ПДВ № 131 від 12.06.2012 року до суду.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 17.02.2014 року у справі № 2а-6220/12/1370, залишено без змін ухвалу Львівського апеляційного адміністративного суду від 27.03.2013 року та постанову Львівського окружного адміністративного суду від 06.09.2012 року, якою визнано протиправним та скасовано рішення ДПІ у Жовківському районі №131 про анулювання реєстрації ТзОВ «АКО Індастріс» платником податку на додану вартість.

Тобто, вже станом на 27.03.2013 року (дату набрання рішенням суду в справі 2а-6220/12/1370 законної сили) позивач та відповідач вже були обізнані з тим фактом,

що умовний продаж ТзОВ «АКО Індастріс» було вчинено внаслідок протиправного рішення відповідача (рішення від 12.06.2012 року № 131 про анулювання реєстрації платника ПДВ).

Вважаючи, що товариством було допущено помилку в податковій декларації з ПДВ за червень 2012 року в частині здійснення умовного продажу, ТзОВ «АКО Індастріс» 29.12.2014 року подало уточнюючий розрахунок податкових зобов'язань з податку на додану вартість у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок за червень 2012 року, змістом і метою якого було анулювання наслідків умовного продажу, а саме:

- зменшення податкового зобов'язання з податку на додану вартість за червень 2012 року в сумі 3532040,00 грн., що виникло як наслідок умовного продажу, який здійснювався позивачем в період до скасування рішення про анулювання свідоцтва платника ПДВ позивача судом;

- відновлення залишку від'ємного значення податку на додану вартість у сумі 1606288,00 грн., який існував станом на 30.06.2012 року.

Даним уточненням внесені виправлення значень рядків 20.2 та 24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року.

Слід зазначити, що відповідно до пп.5.6.1 п.5.6 розділу V Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого [наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2011 року № 1394](#), який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 29.11.2011 року за №1369/20107 (чинного на момент спірних правовідносин) (далі Положення № 1394) підставою для внесення до Реєстру запису про відміну анулювання реєстрації, що відбулась за ініціативою податкового органу, є рішення суду, яке набрало законної сили, або рішення податкового органу про скасування рішення про анулювання реєстрації платника ПДВ під час адміністративного оскарження. Рішення із копіями відповідних документів направляються до центрального органу державної податкової служби для внесення відповідних змін до Реєстру.

Відповідно до [ст.254 Кодексу адміністративного судочинства України](#) постанова або ухвала суду першої інстанції набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Постанова або ухвала суду апеляційної чи касаційної інстанції за наслідками перегляду, постанова Верховного Суду України набирають законної сили з моменту проголошення.

Рішення податкового органу про скасування рішення про анулювання реєстрації платника ПДВ викладається з описом ситуації, посиланням на [Податковий кодекс України](#), зазначенням мотивів та обґрунтувань прийняття такого рішення,

оформляється на бланку та підписується керівником такого органу чи особою, яка виконує його обов'язки або є заступником керівника.

У разі відміни рішення про анулювання реєстрації, якщо інше не визначено судовим рішенням, податковий орган видає платнику ПДВ нове Свідоцтво (за новим номером) замість старого Свідоцтва на підставі реєстраційної заяви з позначкою «Перереєстрація» та рішення про відміну анулювання реєстрації. При цьому, дата реєстрації платником ПДВ не змінюється, а датою початку дії нового Свідоцтва та датою анулювання старого Свідоцтва є дата внесення відповідного запису до Реєстру (пп.5.6.2 п.5.6 розділу V Положення № 1394).

Якщо на дату відміни рішення про анулювання реєстрації особа зареєстрована платником ПДВ повторно, податковий орган видає платнику ПДВ нове Свідоцтво (за новим номером) замість старого Свідоцтва в такому самому порядку, як і при перереєстрації. При цьому дата повторної реєстрації платником ПДВ змінюється на дату попередньої реєстрації платником ПДВ, а дата анулювання останнього Свідоцтва попередньої реєстрації змінюється на дату початку дії першого Свідоцтва повторної реєстрації платником ПДВ (пп.5.6.3 п.5.6 розділу V Положення № 1394).

Якщо на дату скасування рішення про анулювання реєстрації особа зареєстрована як платник єдиного податку, умова сплати якого не передбачає сплати податку на додану вартість, відміна анулювання реєстрації проводиться без перереєстрації із одночасним анулюванням реєстрації платника ПДВ відповідно до пп.«в» п.184.1 ст.184 Податкового кодексу України. Анулювання реєстрації проводиться за заявою про анулювання реєстрації платника ПДВ або за рішенням податкового органу з дати, що передує дню переходу особи до застосування відповідної ставки єдиного податку. При цьому дата реєстрації платником ПДВ не змінюється, дата анулювання реєстрації змінюється на дату, що передує дню переходу особи до відповідної ставки єдиного податку, причина анулювання змінюється відповідно до пп.«в» п.184.1 ст.184 Податкового кодексу України (пп.5.6.4 п.5.6 Положення № 1394).

Враховуючи вищенаведені положення податкового законодавства, суд приходять до висновку про те, що за наслідками судового оскарження рішення ДПІ у Жовківському районі №131 про анулювання реєстрації ТзОВ «АКО Індастріс» платником податку на додану вартість, позивач з моменту реєстрації платником податку на додану вартість - 24.06.2005 року, і по даний час не переставав бути платником податку на додану вартість, а відтак наділений правом на використання податковим кредитом, якого самостійно позбавив себе за результатами проведення умовного продажу товарів/послуг, необоротних активів в силу протиправних дій відповідача по анулюванню свідоцтва платника податку на додану вартість 12.06.2012 року.

Згідно п.54.5 ст.54 ПК України якщо згідно з нормами цієї статті сума грошового зобов'язання розраховується контролюючим органом, платник податків не несе відповідальності за своєчасність, достовірність і повноту нарахування такої суми, проте несе відповідальність за своєчасне та повне погашення нарахованого

узгодженого грошового зобов'язання і має право оскаржити зазначену суму в порядку, встановленому цим Кодексом.

У відповідності до п.[56.18](#) ст.[56 ПК України](#) з урахуванням строків давності, визначених [статтею 102 цього Кодексу](#), платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання у будь-який момент після отримання такого рішення. При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу грошове зобов'язання вважається узгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили.

Як вбачається з матеріалів справи, висновки податкового органу обґрунтовуються тим, що при заповненні податкової декларації з ПДВ за грудень 2014 року у рядку 21.3 Декларації (залишок від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (рядок 24) за результатами камеральної чи документальної перевірки, проведеної органом державної податкової служби) позивач повинен був врахувати висновки акту позапланової виїзної документальної перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року, на підставі якого відповідачем було прийнято податкове повідомлення-рішення від 06.03.2015 року № НОМЕР_1, яким позивачу зменшено розмір від'ємного значення суми податку на додану вартість у розмірі 3 511 751 грн., яке в порядку п.[56.18](#) ст.[56 ПК України](#) оскаржено позивачем в судовому порядку.

Постановою Львівського окружного адміністративного суду від 19.05.2015 року у справі № 813/1452/15 за позовом ТзОВ «АКО Індастріс» до ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення від 06.03.2015 року № НОМЕР_1 та зобов'язання підтвердити до відшкодування суму податку на додану вартість в розмірі 3 511 751,00 грн., у задоволенні позовних вимог відмовлено повністю.

Ухвалою Львівського апеляційного адміністративного суду від 09.10.2015 року у справі № 876/8815/15 відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою ТзОВ «АКО Індастріс» на постанову Львівського окружного адміністративного суду від 19.05.2015 року у справі № 813/1452/15.

Отже, вищевказане податкове повідомлення рішення, з урахуванням положень [ст.254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), не набуло статусу узгодженого відповідно до вимог [ст.56 ПК України](#).

Таким чином, суд приходить до думки, що висновки акту перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року, які відповідач зобов'язує ТзОВ «АКО Індастріс» врахувати при заповненні податкової декларації за грудень 2014 року, переглядаються у суді апеляційної інстанції в межах судової справи № 813/1452/15 та не можуть братися до уваги позивачем при заповненні податкової декларації з податку на додану вартість за вказаний період.

При цьому, згідно із п.[201.14](#) та п.[201.15](#) ст.[201 ПК України](#), платники податку зобов'язані вести окремий облік операцій з постачання та придбання

товарів/послуг, які підлягають оподаткуванню, а також які не є об'єктами оподаткування та звільнені від оподаткування згідно з цим розділом. Зведені результати такого обліку відображаються в податкових деклараціях, форма яких встановлюється у порядку, передбаченому [статтею 46 цього Кодексу](#).

Форма податкової декларації затверджена [Наказом Міністерства фінансів України «Про затвердження форм та Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість» від 23.09.2014 року №966](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 14.10.2014 року за №1267/26044. Рядок 21.3 передбачений для відображення збільшення або зменшення залишку від'ємного значення, який (для декларації 0110 - після бюджетного відшкодування) включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (рядок 24) за результатами камеральної чи документальної перевірки, проведеної контролюючим органом (п.8 розділу III «Розрахунки за звітний період» зазначеного Порядку).

Окремого рядка для відображення неузгоджених результатів перевірок чи неузгоджених грошових зобов'язань в декларації з ПДВ не передбачено.

Враховуючи, що грошове зобов'язання за податковим повідомленням-рішенням від 06.03.2015 року № НОМЕР_1 не було узгоджено, суд дійшов висновку про відсутність обов'язку у позивача щодо коригування залишку від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду на підставі висновків акта перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року.

Вказана позиція узгоджується із правовою позицією, викладеною в Ухвалах Вишого адміністративного суду України від 25 листопада 2013 року у справі К/800/14341/13 та від 05 червня 2013 року у справі К/9991/61063/12.

Відповідачем не надано суду достатніх та належних доказів, на яких ґрунтується висновок про порушення позивачем п.184.5 ст.184, п.102.2 ст.102, п.198.2 ст.198, п.200.4, п.200.14 (б) ст.200, ст.201 Податкового кодексу України та п.8 розділу III Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість, затвердженого [Наказом Міністерства фінансів України від 23.09.2014 року №966](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 14.10.2014 року за №1267/26044.

Тому прийняте на основі висновків акта перевірки № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року податкове повідомлення-рішення №0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року, яким зменшено суму бюджетного відшкодування з податку на додану вартість у розмірі 3 511 751 грн. та застосовано штрафні (фінансові) санкції в сумі 877 937,75 грн., не відповідає критеріям, визначеним ч.3 [ст.2 Кодексу адміністративного судочинства України](#), оскільки судом не встановлено порушення позивачем вимог п.п.14.1.181 п.14.1 ст.14, п.185.1 ст.185, п.188.1 ст.188, п.198.1, п.198.2, п.198.3 ст.198 та п.200.1, п.200.3, п.200.4, п.200.14 ст.200 [Податкового кодексу України](#) та п. 8 розділу III Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість, затвердженого [Наказом Міністерства фінансів України від 23.09.2014 року №966](#), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 14.10.2014 року за №1267/26044.

В той же час, позивач довів обґрунтованість позовних вимог належними та допустимими доказами. Виходячи з положень п.1 ч.2 [ст.162 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд приходить до висновку, що таке податкове повідомлення-рішення слід скасувати як протиправне.

Щодо визнання неправомірною бездіяльності та зобов'язання ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області подати Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновок із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) у банку, у розмірі 3 511 751,00 грн., суд вважає за необхідне зазначити наступне.

У відповідності до п. [200.12](#) ст. [200 ПК України](#) контролюючий орган зобов'язаний у п'ятиденний строк після закінчення перевірки подати органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, висновок із зазначенням суми, що підлягає відшкодуванню з бюджету.

В той же час, відповідно до п. [200.15](#) ст. [200 ПК України](#) у разі якщо за результатами перевірки сум податку, заявлених до відшкодування, платник податку або контролюючий орган розпочинає процедуру адміністративного або судового оскарження, контролюючий орган не пізніше наступного робочого дня після отримання відповідного повідомлення від платника або ухвали суду про порушення провадження у справі зобов'язаний повідомити про це орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів. Орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, тимчасово припиняє процедуру відшкодування в частині оскаржуваної суми до набрання законної сили судовим рішенням.

Після закінчення процедури адміністративного або судового оскарження контролюючий орган протягом п'яти робочих днів, що настали за днем отримання відповідного рішення, зобов'язаний подати органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, висновок із зазначенням суми податку, що підлягає відшкодуванню з бюджету.

З огляду на наведені положення [статті 200 Податкового кодексу України](#), суд зазначає, що твердження ТзОВ «АКО Індастріс» про неправомірність бездіяльності ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області щодо неподання органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок у банку, є передчасними, оскільки немає доказів невиконання відповідачем такого обов'язку, який покладений на нього законодавством, враховуючи відсутність у даній справі рішення, винесеного на користь позивача, яке б набрало законної сили в порядку [ст.254 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Відповідно до ч. 1 [ст. 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#).

Згідно з ч. 2 [ст. 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Оцінивши докази, які є у справі, та враховуючи всі наведені обставини, суд дійшов висновку про часткову обґрунтованість позовних вимог і на підставі п. п. 1, 2 ч. 2 [ст. 162 Кодексу адміністративного судочинства України](#) вважає за необхідне адміністративний позов ТзОВ «Ако Індастріс» задовольнити частково.

Відповідно до ч. 3 [ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#) якщо адміністративний позов задоволено частково, судові витрати, здійснені позивачем, присуджуються йому відповідно до задоволених вимог, а відповідачу - відповідно до тієї частини вимог, у задоволенні яких позивачеві відмовлено.

Відповідно до ч. 3 [ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд присуджує на користь позивача здійснені ним документально підтверджені витрати по сплаті судового збору в сумі 162,40 грн. з Державного бюджету України.

Керуючись ст. ст. [7-14](#), [17-20](#), [69-71](#), [86](#), [94](#), [158-163](#), [167 КАС України](#), суд -

п о с т а н о в и в :

- 1.Адміністративний позов задовольнити частково.
- 2.Визнати протиправними та скасувати податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року;
- 3.У задоволенні решти позовних вимог відмовити.
- 4.Стягнути на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «АКО Індастріс» (Львівська обл., Жовківський район, смт. Куликів, вул. Шевченка, буд.73) з Державного бюджету України судовий збір, пропорційно до задоволених позовних вимог, в сумі 162 (сто шістдесят дві) грн. 40 коп.

Постанову може бути оскаржено, згідно зі [ст. 186 КАС України](#), протягом 10 днів з дня її проголошення чи отримання копії постанови, шляхом подання апеляційної скарги до Львівського апеляційного адміністративного суду через Львівський окружний адміністративний суд. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до суду апеляційної інстанції. У разі застосування судом частини третьої [статті 160 цього Кодексу](#), а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом 10 днів з дня отримання копії постанови.

Постанова набирає законної сили, згідно зі [ст. 254 КАС України](#), після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку не було подано. У разі подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження. Якщо строк апеляційного оскарження буде поновлено, то вважається, що постанова суду не набрала законної сили.

Суддя   **Грень Н.М.**

Повний текст постанови складено та підписано 07.12.2015 року.